

SERÜVEN PEŞİNDE

KÂBUS ŞATOSU

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinelele
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinenin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

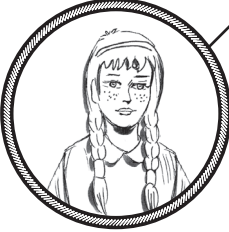
DİZİNİN KAHRAMANLARI

UFUK

Ailenin en küçüğü olduğu için herkes onu Ufaklık diye çağırır. On üç yaşında, üstün atletik özelliklere sahip, serüven düşkünü bir gençtir. Bilim ve tekniğe delicesine tutkundur. Zekâ oyunlarında ve her türlü doğa sporunda son derece yeteneklidir. En büyük ilgisi, kimsenin üstesinden gelemediği gizleri çözmektir.

GİZEM

On iki yaşında, konuşkan ve cana yakın bir kızdır. Almanya'da büyümüştür. Hiç görmediği annesini bulmak için Türkiye'ye gelince, yolları Ufaklık'la kesişmiştir. Bir erkek çocuk kadar cesur ve ataktır. Tehlikeli serüvenlere atılmaya bayılır, ama işler kötüye gittiğinde karşısındakini suçlamaktan da geri kalmaz.

GEVEZE

Ufaklık'ın can yoldaşı, konuşkan mı konuşkan, Makao türü, çok renkli bir Amazon papağanıdır. Yetişkinler inanmasa da o her söyleneni anlar.

DİZİNİN KAHRAMANLARI

KIZIL EJDER

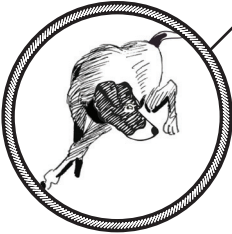
Kızıl Ejder, Aydın Beyin babasından kalma, 1963 model bir Porche (Porş) 911'dir. İki yüz elli beygirlik, 6 silindirli motora sahiptir. Aydın Bey onun dış görünüşünü korumuş, ancak çağının ilerisinde pek çok yeni özellik kazandırmıştır. Kızıl Ejder, yüz kilometre hıza 3.7 saniyede ulaşabilmektedir, saatte beş yüz elli kilometre hız yapabilmektedir. Güneş enerjili akülerle çalışan bu arabanın en büyük özelliği, istendiğinde sürücüye gereksinme duymadan, "Kızıl Ejder" adındaki bilgisayar robotu tarafından yönetilebilmesidir.

ÇİTA

Gizem tarafından daha bebekken alınıp büyütülmüş, Makak türü, küçük ve ürkek bir maymundur. Ama dostları söz konusu olduğunda bir goril kadar cesur ve saldırgan olmasını da bilir.

MİNİK

Ufaklık tarafından bir denizci olarak eğitilmiş, aslan kadar yürekli, Juck Russel terrier türü küçük, kahverengi lekeli beyaz bir köpektir.

Oğluma,
Bu diziyi ilgi ve heyecanla izleyerek
beni yüreklendirdiği için...

BEKLENMEDİK BİR GEZİ

Ufaklık elinde çantasıyla kaldıkları otelin kapısından dışarıya fırlarken Gizem de koşar adım onu izlemekteydi. Çocuk dışarıya çıkar çıkmaz kapının önünde bekleyen taksilerden birine atlayıverdi. İçeriye girer girmez de, "Tren garına şoför bey..." dedi. "Yalnız çabuk olmalıyız! Bizim mutlaka 17.15 trenine yetişmemiz gerekli."

Bu arada Ufaklık'ın ardından taksiye girip kapıyı çeken Gizem, "Neler oluyor böyle Ufaklık, söylesene!" diye üsteledi. "Tam Türkiye'ye döneceğimiz gün, bu tren gezisi nereden çıktı şimdi? Elimizdeki uçak biletleri ne olacak? Onları değiştirdin mi? Bir de İstanbul'da dönüşümüzü bekleyenler var tabi! Onlara durumu bildirdin mi? Bana hiç olmazsa nereye ve niçin gittiğimizi anlat bari!"

Ufaklık baktı ki Gizem'in soruları kesilecek gibi değil, "Bu çok anî gelişen bir durum Gizem!" dedi. "Ölüm - kalm meselesi... Hele şu trene bir yetişelim, tüm ayrıntılarıyla anlatacağım zaten sana her şeyi. Sen şimdi biraz sabret yeter ki!" Ardından sürücüye dönerek, "Biraz daha çabuk gidemez misiniz acaba şoför bey?" dedi. "Trenin kalkma vaktine pek bir şey kalmadı. İstasyonun yerini bilmiyorum, ama treni kaçırmayız değil mi?"

Sürücü buz gibi bir sesle, "O, benim sorunum değil bayım!" diye yanıt verdi. "Madem 17.15 trenine yetişecektiniz, otelinizden en az yirmi dakika önce çıkmanız gerekirdi. Sırf trene yetişeceksiniz diye, ne sizin ne de başkalarının yaşamını tehlikeye atamam şimdi. Kaçan trenin ardından bir ikincisi bulunur; ama yaşam öyle mi?"

Ufaklık, sürücünün bu sözlerinden sonra hızlı gitmesi için onu bir daha uyaramadı tabi. İstasyona vardıklarındaysa, 17.15 treni çoktan gitmişti. Onları Selkirk'e götürecek bir sonraki tren, iki saat sonra hareket edecekti.

Ufaklık 19.45 trenine biletlerini aldıktan sonra, "Şu anda yapabileceğimiz başka bir şey yok Gizem!" dedi. "Gel, şu karşıdaki pastanede oturalım bari. Bu arada ben de, senden ayrılıp odama gittiğimde olanları anlatırım hiç değilse." Garın içindeki pastaneye girip sakin bir masaya oturdular. Siparişlerini soran garsona birer çikolatalı pastayla meyve suyu ısmarlayıp konuşmaya daldılar.

Çocuklar iki aydır İngiltere'de; İngilizcelerini geliştirmek için gittikleri bir dil okulundaydılar. Bu sürenin sonunda sınavlarını başarıyla verip mezun oldular. Katıldıkları veda yemeğinin ardından da herkes gibi, bavullarını toplamak üzere odalarına dağıldılar.

Ufaklık, "Tam odama girmiştik ki telefonum çalıverdi." diyerek Gizem'den ayrıldıktan sonra olup bitenleri anlatmaya girişti. "Arayan annemdi. Kadıncağız telefonda iki gözü iki çeşme, 'Suzan teyzenin eşi Lord Arnold intihar etmiş Ufaklık.' demekteydi. 'Fakat o, eşinin öldürüldüğü düşüncesinde... Bir de aile arması mı kayıpmış, ne? O arma bulunmazsa, oturduğu şatoyu kaybedebileceğini söyledi bir de. Kadıncağızın akli karışmış işte! Diyorum ki hazır İngiltere'deyken, bir gidip baksanız şuna Gizem'le birlikte. Tamam dersin, numaranı vereceğim kendisine."

Bu arada garson elinde bir tepsiyle gelmiş; ısmarladıkları pasta ve meyve sularını masalarına yerleştirmeye girişmişti. Ufaklık, konuşmasına devam etmek için garsonun işini bitirmesini bekledi. Gizem de onun bu suskunluğunu fırsat bilip, "Sen de bu serüven olanağını kaçırmadın ve annene evet dedin tabi." diyerek söze girdi. "Hem kuzum bu Suzan teyze dediğin kim ki? Bugüne kadar ismini senden hiç işitmedimdi."

Ufaklık, garsonun yanlarından çekilmesinden sonra, "O, gerçek teyzem değil tabi..." diyerek sözlerine devam etti. "Annemin yıllar önce, öğrenim için gittiği İngiltere'de tanışıp kardeş kadar yakınlaştığı biri! Ben çok küçükken birkaç kez İstanbul'a da gelip gitmiş, ama ben hatırlamıyorum tabi! Bu yüzden hakkındaki tüm bilgim, bir lordla evli olduğu ve İskoçya'daki bir şatoda yaşadığı ne yazık ki!"

Ufaklık pastasından bir parça almak için susunca, Gizem merakla, "E..." dedi. "Aradı mı peki seni?"

Ufaklık, ağızındaki pastayı yutup, "Evet..." diye yanıt verdi. "Annemden birkaç dakika sonra da o aradı beni. Üstelik sanki dün bu konuyu konuşmuşuz gibi doğrudan konuya girdi. Sesi, sanki hipnoz altındaymış gibi durgun ve tekdüzeydi. Yine de büyük bir korku içinde bulunduğunu anlamak güç değildi.

Bana, 'Nasıl yaptılar bilemiyorum; fakat birileri kocamı öldürdü.' dedi. 'O intihar etmedi. Bunu yapanlar, kayıp aile hazinesinin peşinde tabi. Ona ulaşmak için yeni bir cinayet işlemekten çekinmeyecekleri belli! Çünkü bu amaçlarına ulaşabilmeleri için beni de yok etmeleri gerekli. Yakın çevremde işbirlikçileri var sanki. Burada öyle yalnızım ki isteyen kolayca öldürebilir beni! Büyük bir tehlike içindeyim. Ne olur çabuk gelin! Sonum çok yakın ne yazık ki!' Sonra da bana, gideceğimiz şu adresi verdi."

Çocuk bu sözleri söylerken, gömleğinin cebinden bir not kâğıdı çıkartmış ve bunu okuyabileceği biçimde Gizem'e doğru uzatmıştı. Kâğıtta, Ufaklık'ın el yazısıyla, *'Black Castle - Selkirk / Iskoçya'* yazmaktaydı.

Gizem kâğıttaki yazıyı fısıldayarak tekrarladıktan sonra, "Kara Şato ha!" dedi. "Adı bile tüylerimi diken diken etmeye yetti. Nedense içime, ürkütücü olaylarla dolu bir serüvene atılıyormuşuz gibi bir his gelip yerleşti. Hani annenin hatırı olmasa, sana gitmeyelim diye tuttururdum şimdi. Ancak söz konusu olan annenin kardeş kadar sevdiği biri! Anlaşılan tüm olabilecekleri göze alıp şu gizemli şatoya gitmemiz gerekli! Hazır annelerden söz açılmışken... Annen, dönüşümüzün ertelendiğini benim anneme de söylemişti herhâlde, öyle değil mi?"

Ufaklık, "O konuda endişelenme!" diye yanıt verdi. "Beni aramadan önce, annenle özel olarak görüşüp onun onayını aldığı söyledi."

Bu arada pasta ve içeceklerini bitirmişlerdi. Garson, boş bardaklarla tabakları alıp gitti. Çocuklar da sohbetlerine kaldıkları yerden devam etti. Garsonun bir kez daha gelip başka bir istekleri olup olmadığını sorduğu sırada, Gar müdürlüğünün, "Edinburg yönüne gidecek 19.45 treni beşinci perona girmiştir." duyurusu işitildi.

Ufaklık hesabı ödeyip masadan kalkarken, "Haydi o zaman Gizem!" dedi. "Yepyeni bir serüvene yelken açma vakti geldi. Karşılaşacağımız olaylar ne denli zorlu olursa olsun, bunlarla her zamanki gibi savaşıp mücadele edersek sonu neden güzel bitmesin ki? Sen şimdiden olumsuz düşünme yeter ki!" Pastaneden birlikte böyle konuşa konuşa çıktılar ve beşinci perona doğru akan kalabalığın arasına karıştılar. Çok geçmeden kompartımanlarını bulmuş, kendilerine ait koltuklarda oturmaktaydılar.

Tren tam saatinde, 19.45'te kalktı. Kompartımanda boş tek bir koltuk bile görmek olanaksızdı. Bu yolcuların büyük kısmı, İskoçya'nın başkenti Edinburg'a gidiyor olmalıydı. Oysa onlar daha önce, küçük bir kasaba olan Selkirk'te trenden ayrılacaklardı.

Yola çıktıklarında alaca karanlık olan hava çok geçmeden tamamen karardı. Dışarısını izlemek mümkün olmayınca, çocuklar da kendi aralarında koyu bir sohbete daldı. Konu serüven olunca, ikisi de zamanın nasıl akıp geçtiğini anlamadı. Bir de baktılar ki trenleri Selkirk İstasyonu'ndaydı. Vakit, gece yarısına yaklaşmıştı.

Hemen toparlanıp trenden inmeleri yalnızca saniyeler aldı. Kendileriyle birlikte Selkirk'te trenden inenlerin sayısı onu aşmazdı. Bunlar da kendilerini karşılamaya gelenlerin arabalarına binip gidince, çocuklar istasyonda yapayalnız kaldı. Ufaklık telefonla sürekli olarak Leydi Suzan'ı aramaktaydı, ama kadının telefonu kapalıydı.

Ufaklık, "Tabi..." dedi. "Doğal olarak bizim bir önceki trenle gelmemizi bekliyorlardı. Biz o trenden çıkmayınca, bekleyen kişi her kimse, umudunu kesip dönmüş olmalı."

Gizem çevresine bakındı. Rüzgârla birlikte dalga dalga gelen bir sis, görüş olanaklarını giderek sınırlamaktaydı. Görebildiği kadarıyla ortalıkta binebilecekleri ne bir taksi ne de başka bir araç vardı. İstasyonda kalan son yolcu, otoparktaki aracına binmek üzereydi. Kız, sesine yansıyan bir kaygıyla, "Şu adama, bizi Kara Şato'ya götürmesini önersene Ufaklık!" dedi. "Bu geceyi istasyonda geçirmek istemiyorsan tabi!"

Ufaklık, külüstür Land Rover'ının kapısını açıp içeriye girmek üzere olan adama, "İyi geceler bayım!" diye seslendi. "Acaba Kara Şato yolunuzun üzerinde mi? Size sorun olmazsak, oraya bırakabilir misiniz bizi?"

Ufaklık, ancak adam kendilerine doğru dönünce yüzünü görebildi. Bu ablak suratlı, fırça saçlı, karanlık bakışlı biriydi. Sol yanağını boydan boya yarıp geçen eski bir bıçak yarası vardı. Adam, çocuğa güven vermemişti. Ancak iş isten geçmiş, söz bir kez söylenmişti.

Adamın bu öneriye şaşırdığı belliydi. Çenesini sol eliyle sıvazlayarak onları önce tepeden tırnağa inceledi. Ardından da kuşku dolu bir sesle, "Yanlış duymadımsa, Kara Şato'ya gitmek istediğinizi söylediniz, öyle değil mi?" dedi. "Tüm çalışanları birer ikişer kaçarken sizin ne işiniz var o çılgın kadının evinde? Eğer canınızdan bıkmadıysa gidin, daha güvenli bir yerde iş bulun kendinize."

Adam, bu sözlerinin hemen ardından Land Rover'ına girdi. Motoru çalıştırdığı gibi de sislerin arasına karışıp gözden yitiverdi. Gizem, giden cipin ardından şaşkın şaşkın bakarken, "Bu, bizim Kara Şato'ya çalışmak için gittiğimizi zannetti." dedi. "Öyle de olsa, bütün o söyledikleri bana bayağı ürkütücü geldi. Sen de yaptığın o telefon konuşmasını anlatırken, Suzan teyzenin konuşmalarını biraz garip bulduğunu söylemiştin, öyle değil mi? Yoksa Leydi Suzan, gerçekten onun söylediği gibi çılgının biri mi?"

Ufaklık, çevresine bir çare aranırcasına bakınırken, "Sanmıyorum Gizem." dedi. "Sonuçta o, annemin çok yakından tanıdığı biri... Eğer öyle olsaydı, annem bunu fark ederdi. Fakat kocası gerçekten bir cinayete kurban gitmişse, sinirlerinin bozulması doğal değil mi? Hem, az önceki adam da pek tekin biri değildi. Belki de o sözleri, sırf bizim Kara Şato'ya gitmememiz için özellikle söyledi."

Ufaklık gözleriyle çevresini iyice araştırdıktan sonra bir çıkış yolu bulamamanın sıkıntısıyla, "Benimle gel Gizem!" dedi. "İstasyona geri dönelim bari! İçinde bulunduğumuz şu duruma istasyon görevlisi bir çare bulur belki."

İstasyon görevlisi, hem geveze hem de meraklı biriydi. Çocukların Kara Şato'ya gitmek istediklerini duyunca, o da şaşkınlığını gizleyemedi. Kaşları havada, "Kara Şato'ya mı?" dedi. "Ne işiniz var sizin orada? Lord Arnold'un intiharından sonra, Leydi Suzan'ın çıldırdığını duymadınız siz galiba. Ben kendim görmedim, ama günlerdir onun garip davranışları konuşuluyor bütün kasabada."

Ufaklık'ın Leydi Suzan'ın yakını olduğunu öğrendikten sonra da, "Keşke trenden iner inmez söyleseydiniz bunu bana." dedi. "Lord Arnold'un üvey kardeşi az önce sizin geldiğiniz trenden indi. Gerçi Leydi Suzan'la oldum olası araları yoktur, ama yine de sizi götürebilirdi. Evine giderken zaten Kara Şato'nun yakınından geçecekti."

Gizem kendini tutamayıp, "Tanıştık kendisiyle." diye yanıt verdi. "Ancak nedense bizi arabasına almak istemedi. Oraya gidecek başka birini bulmak mümkün değil mi?"

İstasyon görevlisi Gizem'in sorusuna, "Bu konuda yapılabilecek bir şey yok ne yazık ki!" diye yanıt verdi. "Gördüğünüz gibi, burası küçük bir kasaba. Kara Şato da kasabanın dışında ve oldukça sapa bir yolda. Birini yatağından kaldırsak bile, bu saatte hiç kimse gitmez oraya. Siz geceyi, istasyonun karşısındaki otelde geçirin en iyisi!"

İstasyon görevlisi bunu söylerken oturduğu koltuktan doğrulup ayağa kalkmış ve kapıya yönelmişti. Çocuklar da onun peşi sıra dışarıya çıktılar tabi. Adam eliyle sislerin arasından hayal meyal seçilen bir yapıyı göstererek, "İşte şurası..." dedi. "Scotch Hotel... Öyle lüks bir yer değil tabi! Fakat geceyi dışarıda geçirmekten iyidir, öyle değil mi?"

O anda Ufaklık'ın gözüne, "İstasyonun önündeki bisiklet parkında duran bir bisiklet ilişti. İstasyon görevlisine bunu göstererek, "Peki, şu bisiklet kimin?" dedi. "Acaba sahibi onu bize ödünç vermez mi?"

Adam ŧen bir kakhaha attıktan sonra, "Bisiklet benim; ama onu size veririm ben evime nasıl d6nerim?" dedi. "Sonuçta, istasyonda yatmıyorum ki! N6betimi biraz sonra gelecek arkadaşıma bırakıp evime gitmem gerekli."

Ancak Ufaklık vazgeçecek gibi değildi. "Bisikletini 6d6nç veremiyorsan, onu bize sat o zaman!" dedi. "Al işte! Bu da bisikletinin bedeli!" Çocuk bunu s6ylerken c6zdanından elli sterlinlik iki kâğıt para çıkartmış ve bunu adamın eline sıkıştırıvermişti. "Bizim bu gece mutlaka Kara şato'da olmamız gerekli."

İstasyon g6revlisi avucundaki paraya baktıktan sonra birden yumuşayıverdi. Kendi kendine konuşur gibi, "Bu parayla en iyisinden yeni bir bisiklet alabilirim!" diye s6ylendi. Ardından g6leç bir y6zle Ufaklık'a d6n6p, "Bisikletimi size satınca, bana da bir bisiklet lâzım tabi." dedi. "Tamam o zaman! Anlaştık sizinle. Alabilirsiniz bisikletimi. Ben de evime, n6betimi almaya gelecek arkadaşımın bisikletiyle gidebilirim belki."

Adam bunları s6ylerken bir yandan da bisikletinin yanına doğru ilerlemekteydi. Cebinden çıkardığı anahtarla bisiklet kilidini atıktan sonra kendisini izleyen ocuklara, "Hadi, iyi g6nlerde kullanın benim emektarı!" dedi. "Yalnız, yolunuz epeyce uzun tabi! Zorlayacaktır sizi."

Bu arada eliyle 6nlerindeki yolu g6stererek, "Kara şato'ya gitmek için, řu yolu izlemeniz gerek!" diye s6zlerine devam etti. "Kasabanın dışına çıkar çıkamaz bir d6rt yol ayırımında bulacaksınız kendinizi. Bunlardan sağdakine sapsanız, o yol Kara şato'ya g6t6recektir sizi. Daha sonraki sapaklarda Kara şato oklarını izlemeniz yeterli. B6yle 6 sapakla karşılaşacaksınız. Ancak bu siste, o okları seçebilirsiniz iyi! Bir de dikkatli olun. Gecenin bu vaktinde o yol, sizin gibi iki genç için oldukça tehlikeli..."